

ZAMYŠLENÍ NA 6. NEDĚLI VELIKONOČNÍ: VELKÁ RADOŠT

"*Nikdo nemůže říci: 'Ježíš je Pán', leč v Duchu Svatém*" (1 Kor 12, 3b).

Co takové se stalo v Samaří, že "ve městě nastala veliká radost" (Sk 8, 8)? Odpověď je krátká: přišel tam jáhen Filip "a zvěstoval jim Krista... hlásal jim evangelium o Božím království a o jménu Ježíše Krista" (8, 5.12). V důsledku tohoto hlásání "z mnoha posedlých vycházeli s velikým křikem nečistí duchové a mnozí ochrnutí a chromí byli uzdraveni" (8, 7).

Velká radost je důsledkem hlásání evangelia - radostné zvěsti. Mnozí se v Samaří dali pokřtít a radovali - a to ještě nedostali Ducha! -, neboť Bůh konal velké skutky. I proto je odpovědí Církve na toto čtení ze Skutků žalm o jásotu: "Pojďte a podívejte na Boží díla; úžas budí skutky, které koná lidem" (Ž 66, 5).

Možná si řekneš, že to bylo tehdy, že dnes je realita jiná. Navenek je. Ne však proto, že by radostná zvěst ztratila svou sílu, ale pro naši pasivitu. Opravdu, slyšel jsi někoho v době, kdy jsme se nemohli účastnit slavení Eucharistie, zpívat velikonoční písni? Já ano - svoji manželku. Co tak přezpívat každou neděli všechny velikonoční písni, které znáš? Nahlas a na dvoře či na ulici!

Rozprud' radost z Ježíšova zmrtvýchvstání ve svém srdci. Když půjdeš na mši svatou, prozpívuj si: Raduj se a vesel! Vzbuzuj radost ve svém srdci, aby ses pak mohl radovat i ze setkání s živým Ježíšem v Božím chrámu. Na to, abychom se radovali, musíme vynaložit i vlastní úsilí. Je ovocem Ducha (viz Gal 5, 2). Pokud takové ovoce chceme ve svém životě vidět, potřebujeme nechat ve svém nitru proudit Ježíšův život. A to se nedá tak, že budu jen chodit v neděli na mši svatou a ráno či večer cosi odrecituji. Ježíš žije a chce být se mnou ve stálém kontaktu.

Možná si řekneš, že to je těžké. Vůbec ne. Moje manželka už dva měsíce pracuje z domu. Jsme více spolu než kdykoliv předtím. To však neznamená, že si stále povídáme, stále se vidíme, stále si projevujeme pozornosti. Ne, stačí, že jsme spolu v domě. A tak je to i s Ježíšem. On ví, že nejsme schopni neustále s ním komunikovat. Ale jak se raduje z každé chvíle, kdy se na něj obrátíš - pohledem na kříž, písni chval, střelnou modlitbou (moje oblíbená je "Pane, smiluj se!"), chválou úžasu nad letem ptáka či rozvíjející se přírodou...

V Samaří nastala velká radost. Proč by nemohla nastat ve tvém srdci? Ne z toho, že můžeš jít na mši, ale z toho, že Ježíš žije a ty se s ním můžeš setkat při slavení Eucharistie a nechat se jím naplnit, proniknout, proměnit. Prosím tě, zkus to. Tak v tobě a všude kolem tebe nastane velká radost. Vždyť Ježíš žije! Ať to vědí všichni kolem tebe!

"Nenechám vás jako sirotky, přijdu k vám. Ještě chvilku a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já žiji a také vy budete žít. V ten den poznáte, že já jsem v svém Otci vy ve mně a já ve vás" (Jan 14, 18-19).

